

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Blankou Vernerovou, jako samosoudkyní, ve věci **péče o nezletilou T [redacted] H [redacted] nar. [redacted]**, v řízení zastoupenou soudem jmenovaným opatrovníkem – Městskou částí Praha 2, se sídlem v sídle Úřadu městské části Praha 2, nám. Míru 20, Praha 2, dceru MUDr. L [redacted] V [redacted] nar. [redacted] zemřelé dne [redacted], a L [redacted] H [redacted] nar. [redacted], trvale bytem [redacted], s poslední adresou pro doručení [redacted], svěřenou do péče M [redacted] B [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] zastoupené JUDr. Jiřinou Smrkovskou, advokátkou, se sídlem Praha 3, Lucemburská 13, o návrhu otce na změnu péče a o návrhu P [redacted] M [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] o svěření nezletilé do její péče, co by péče třetí osoby,

t a k t o :

- I. Soud zamítá návrh otce na změnu péče o nezletilou T [redacted] H [redacted] nar. [redacted]
- II. Soud zamítá návrh navrhovatelky P [redacted] m [redacted] na svěření nezletilé T [redacted] H [redacted] nar. [redacted] do její péče, co by péče třetí osoby.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Rozsudkem Městského soudu v Praze, vydaným dne 6. 8. 2014 pod č. j. [REDAKCE], který nabyl právní moci dne 29. 9. 2014, byl změněn rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 17. 12. 2013 vydaný pod č. j. [REDAKCE], a to tak, že byl zamítnut návrh P. [REDAKCE] M. [REDAKCE] na svěřeni nezletilé do její pěstounské péče (bod I) a zároveň bylo pod bodem II. tohoto rozsudku rozhodnuto o svěřeni nezletilé do péče babičky nezletilé, M. [REDAKCE] B. [REDAKCE]. Pod bodem III. výše uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze pak byl nad výchovou nezletilé stanoven soudní dohled.

Dne 24. 3. 2015 podal otec nezletilé k soudu návrh, jímž se domáhal vydání rozhodnutí, kterým by došlo ke změně výše uvedeného rozsudku ohledně další péče o nezletilou, když otec nezletilé konkrétně žádal, aby bylo rozhodnuto o tom, že nezletilá se svěřuje do jeho péče. Svůj návrh odůvodňoval tím, že se opakovaně snažil již v minulosti získat dceru do své péče a to formou podávání návrhů k soudu na vydání předběžných opatření, neboť nesouhlasí s tím, aby nezletilá vyrůstala v péči své babičky, když je přesvědčen o tom, že babička nezletilé není vhodnou osobou pro péči o nezletilou z důvodu jejího vyššího věku a zdravotního stavu. Otec v návrhu dále uváděl, že nezletilá nemá ke své babičce vytvořen úzký vztah a otec má pocit, že se nezletilá babičky bojí, V této souvislosti otec zdůrazňoval, že babička se o nezletilou do dvou let věku nikdy nezajímala, a to i přesto, že věděla, kde v té době nezletilá s otcem žila. Dále otec poukazoval na to, že pokud v roce 2011 byla nezletilá T. [REDAKCE] odebrána z jeho péče, stalo se tak pro krivé obvinění, které se následně ukázalo nepravdivým, avšak následně se mu již nepodařilo nezletilou do své péče získat, když v meziobdobí byla předána do předpěstounské péče P. [REDAKCE] M. [REDAKCE]. Otec dále uváděl, že je přesvědčen o tom, že nejvhodnějším řešením pro nezletilou je, aby byla svěřena zpět do jeho péče, když poukazoval na to, že sice žije v azylovém domě, avšak v azylovém domě s ním může bydlet i nezletilá T. [REDAKCE] když důvodem pro nevyhovění jeho návrhu nemůže být jeho azylové bydlení, když v tomto prostředí žije i řada dalších nezletilých dětí. Otec dále zdůrazňoval, že on sám má čistý trestní rejstřík, není trestně stíhán a nikdy nebyl zbaven či omezen ve své rodičovské odpovědnosti. Pokud pak byl otec soudem vyzván k tomu, aby tvrdil a prokázal, k jaké změně poměrů došlo od doby posledního rozhodnutí soudu ve věci, která by odůvodňovala změnu výchovného prostředí u nezletilé, otec k věci uvedl, že v současné době má oproti předcházející době zajištěno azylové bydlení, přičemž sice připustil, že v azylovém domě již pobývá cca jeden rok, což znamená, že si musí již najít jiné bydlení, avšak uváděl, že si hledá podnájem tak, aby mohl zajistit řádnou péči o nezletilou. Dále uvedl i to, že změna poměrů spočívá i v tom, že mu byl v meziobdobí svěřen formou předběžného opatření do péče nezletilý vnuk, což dle otce jednoznačně svědčí o tom, že je schopen se o nezletilé děti řádně postarat. Na svém návrhu na změnu výchovy otec setrval i po provedeném dokazování.

Návrhem, podaným původně u Obvodního soudu pro Prahu 3 dne 20. 11. 2014 se navrhovatelka P. [REDAKCE] M. [REDAKCE] domáhala vydání rozhodnutí, jímž by byl změněn shora uvedený rozsudek Městského soudu v Praze, a nezletilá byla svěřena do péče navrhovatelky, co by péče třetí osoby. V případě, že by tomuto návrhu nebylo vyhověno, navrhovatelka alternativně žádala o úpravu styku s nezletilou a to každý sudý víkend v měsíci od soboty od 10:00 hodin do neděle do 18:00 hodin, dále o hlavních letních prázdninách po dobu 14 dnů, a to poslední týden v měsíci červenci a první týden v srpnu každého kalendářního roku s tím, že následně pak svůj návrh upravila na požadavek styku

alespoň jedenkrát za měsíc na jeden den či odpoledne, když ve vztahu k tomuto návrhu navrhovatelka poukazovala na neochotu babičky nezletilé realizovat kontakty mezi nezletilou a navrhovatelkou. (O tomto návrhu bude rozhodnuto samostatným rozhodnutím). V návrhu navrhovatelka uváděla, že rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 3 byla nezletilá svěřena do její pěstounské péče, přičemž k odvolání babičky nezletilé, pak bylo toto rozhodnutí Městským soudem v Praze změněno tak, že nezletilá byla svěřena do péče babičky, byť i kolizní opatrovník dítěte dospěl k závěru, že v nejlepším zájmu nezletilé by bylo její ponechání v pěstounské péči navrhovatelky a to za situace, kdy si nezletilá k navrhovatelce vytvořila velmi pevný citový vztah. V této souvislosti navrhovatelka poukazovala na to, že shora uvedené rozhodnutí Městského soudu v Praze nebylo v zájmu nezletilé, neboť sama nezletilá opakovaně před navrhovatelkou vyjádřila přání zůstat v její péči s tím, že dle navrhovatelky tedy bylo stanovisko nezletilé hlavním důvodem pro podání návrhu na změnu péče společně s tím, že navrhovatelka má k nezletilé vytvořen úzký citový vztah, neboť o nezletilou téměř dva roky pečovala v rámci předpěstounské péče. Ve vztahu k zajištění výchovy ze strany babičky nezletilé, pak bylo ze strany navrhovatelky v návrhu poukazováno na to, že babička nezletilé má sice vytvořeny vyhovující materiální podmínky, avšak je vyššího věku, velmi špatně se pohybuje a není schopna se plně nezletilé věnovat a zajistit plnohodnotně všechny současné potřeby nezletilé. Po výzvě soudu o doplnění tvrzení ohledně změny poměrů, navrhovatelka uvedla, že připouští, že k zásadní změně poměrů od doby posledního rozhodnutí ve věci, které by měly vést k vyhovění jejímu návrhu na změnu péče, zřejmě nedošlo, avšak zdůrazňovala, že se při podání návrhu řídila přáním nezletilé. V průběhu řízení pak uvedla, že pokud bude přesvědčena o tom, že nezletilá je v péči babičky spokojená, zváží eventuálně to, že nebude trvat na svém návrhu. Po seznámení se s obsahem pohovoru s nezletilou nicméně navrhovatelka uvedla, že na svém návrhu na změnu péče i nadále trvá a na tomto návrhu setrvala i po provedení celého dokazování.

Opatrovník nezletilé po provedeném dokazování k věci uvedl, že s ohledem na potřebu zajištění stabilního výchovného prostředí pro nezletilou T. [redacted] a za situace, kdy má opatrovník v řízení za prokázané, že toto stabilní výchovné prostředí je zajišťováno právě prostřednictvím péče o nezletilou ze strany babičky nezletilé, navrhuje zamítnutí obou návrhů na změnu péče o nezletilou, tedy jak návrhu otce na změnu péče, tak návrhu navrhovatelky na svěřeni nezletilé do péče třetí osoby.

Babička nezletilé, již byla nezletilá v minulosti shora uvedeným rozsudkem Městského soudu v Praze svěřena do péče, co by péče třetí osoby, prostřednictvím svého právního zástupce v rámci závěrečného návrhu uvedla, že je přesvědčena o tom, že oba návrhy, tedy jak návrh otce na změnu péče, tak návrh navrhovatelky na svěřeni nezletilé do péče třetí osoby, by měly být jako nedůvodné zamítnuty. V této souvislosti bylo zdůrazňováno, že ani jeden z navrhovatelů neprokázal takové změny poměrů, k nimž by došlo od posledního rozhodnutí ve věci a které by odůvodňovaly změnu rozhodnutí péče o nezletilou. Mimo to bylo poukazováno i na to, že z provedeného dokazování vyplývá, že nezletilá T. [redacted] je v péči babičky spokojená, péče o ní je zajišťována řádným způsobem a jakékoliv rozhodnutí o změně péče by nebylo ve prospěch nezletilé.

Z důkazů provedených v tomto řízení, a to z rozsudku Městského soudu v Praze vydaného dne 6. 8. 2014 pod č. j. [redacted] vzal soud za prokázané, že tímto rozsudkem Městský soud v Praze změnil rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 3 č. j. [redacted] a to tak, že zamítl návrh navrhovatelky P. [redacted] M. [redacted] na svěřeni

nezletilé do její pěstounské péče a nezletilou svěřil do péče její babičky, M. B. zároveň nad její péčí o nezletilou stanovil soudí dohled a rozhodl i o tom, že otci nezletilé se výživné nestanovuje. Takto bylo ve věci péče o nezletilou Městským soudem v Praze rozhodnuto za situace, kdy soud dospěl k závěru, že pro svěřeni nezletilé T. do péče otce nejsou dány podmínky, neboť otec nemá pro sebe a tím spíše pro nezletilou zajištěno stabilní rodinné zázemí a to již v samotné formě bydlení (otec se zdržoval různě po známých), přičemž i pokud otec v minulosti bydlel v azylových domech či na ubytovnách, soud uzavřel, že ani takové zázemí rozhodně není prostředím, které by bylo možno kvalifikovat jako vhodné pro nezletilé dítě s ohledem na neperspektivu trvalosti a stability. Odvolací soud sice připustil, že znaleckým posudkem bylo prokázáno, že mezi nezletilou a otcem existují velmi dobré, přínosné a citově podložené vztahy, avšak uzavřel, že pouze tyto citové vazby nestačí na zajištění pravidelného a zdárného vývoje dítěte. Ve vztahu k náhradní rodinné péči pak bylo soudem zvažováno, zda je vhodnějším řešením pro nezletilou svěřeni nezletilé do péče třetí osoby, tedy babičky nezletilé, či svěřeni nezletilé do pěstounské péče navrhovatelky P. M. přičemž odvolací soud vyhodnotil, že babička nezletilé je vhodným vychovatelem nezletilé T. a to i s ohledem na závěry znaleckého posudku, který byl v rámci tehdejšího řízení vypracován. Odvolacím soudem bylo poukazováno i na v meziobdobí podané zprávy o asistovaných setkáních babičky s nezletilou, přičemž odvolací soud učinil závěr i o tom, že v péči babičky bude nezletilé zajištěno vhodné zázemí nejen po materiální, ale citové stránce. Ve vztahu k navrhovatelce P. M. pak naopak odvolací soud v rámci posledního rozhodnutí ve věci uzavřel, že je přesvědčen o tom, že navrhovatelka není vhodnou osobou pro výkon pěstounské péče, přičemž v této souvislosti bylo Obvodnímu soudu pro Prahu 3 vytknuto, že neadekvátně hodnotil, resp. zlehčoval adekvátnost péče pěstounky o nezletilou v souvislosti s trestním jednáním nesvéprávného D. P. kterého se dopustil vůči nezletilé T. V této souvislosti odvolací soud uvedl, že byť v trestně - právní rovině nebyla navrhovatelka trestně stíhána, odvolací soud vyslovil závěr, že se z její strany jednalo o neomluvitelné zanedbání dohledu při péči o nezletilou, když v této souvislosti bylo zdůrazňováno i to, že pěstounka ponechala nezletilou v prostředí, které musela vyhodnotit jako rizikové. Pěstounce pak bylo vytykáno odvolacím soudem i to, že nerespektovala ani doporučení znalců, kteří vytyčili potřebnost toho, aby pěstounka s ohledem na zájmy nezletilé T. neměla ve své péči další dítě a to pro to, aby veškerá péče po stránce výchovné i citové ze strany pěstounky byla věnována pouze nezletilé, přičemž pěstounka i přesto si opakovaně přebírala další nezletilé děti do pěstounské péče na přechodnou dobu. V neposlední řadě pak bylo odvolacím soudem zdůrazňováno, že znalci z odborného hlediska především doporučili nutnost vytvoření trvalého a jistého rodinného prostředí pro nezletilou s tím, že tyto podmínky pak soud u pěstounky neshledal. Ze všech shora uvedených důvodů tedy bylo rozhodnuto o svěřeni nezletilé do péče babičky, to vše při zachování rodinné vazby pokrevně příbuzných a za situace, kdy zároveň babička nezletilé splňovala předpoklady pro vytvoření vhodného materiálního i citového zázemí pro nezletilou.

Z výpovědi otce nezletilé vzal soud za prokázané, že otec nezletilé má základní vzdělání. V minulosti byl dlouhodobě na rodičovské dovolené, nejprve se svojí nyní již zletilou dcerou M. o níž následně pak pečoval i jako o osobu blízkou (s ohledem na její psychické postižení). Následně pak byl otec na rodičovské dovolené s nezletilou T. přičemž poté, kdy mu byla nezletilá odebrána z péče, pracoval asi dva roky v zaštnaneckém poměru jako v s tím, že tento pracovní poměr ukončil v roce Brigádně si pak otec eventuálně v minulosti přivydělával jako

█ v █ kde žil, apod. K současné době vzal soud ve vztahu k otci za prokázané, že otec v souvislosti se svěřením nezletilého vnuka L █ do jeho pěstounské péče (matka tohoto nezletilého dítěte M █ H █ své dítě opustila), pobírá dávky pěstounské péče ve výši █-Kč hrubého, dále příspěvek na nezletilého L █ ve výši █-Kč měsíčně a rodičovský příspěvek ve výši █-Kč. V souvislosti s aktuálně pobíranými sociálními dávkami pak otec uváděl, že se jedná celkově o částku cca 15.000,-Kč s tím, že je přesvědčen o tom, že z této finanční částky by mohl zajistit péči nejen o nezletilého L █ ale i o nezletilou T █ a to i s přihlédnutím k tomu, že nezletilá T █ má mít vyplácen sirotčí důchod ve výši asi 2.500,-Kč měsíčně s tím, že i tyto finanční prostředky by tedy otec mohl použít ve prospěch nezletilé, když otec zároveň uváděl, že většinu shora uvedených finančních prostředků je nutno považovat za dávky dětí a že tedy tyto dávky by pak nebyly ani ohroženy případnou exekucí vedenou proti jeho osobě (otec připustil existenci dluhů, které má, avšak nesplácí, neboť je nebyl schopen platit s tím, že výši svých dluhů otec ani nezná) s výjimkou dávky pěstounské péče, kterou otec v čistém uváděl ve výši 5.540,-Kč. Dále soud vzal v řízení za prokázané, že otec se svým nezletilým vnukem žil v azylovém domě s tím, že se však jednalo o dočasný pobyt, který byl v průběhu řízení ukončen. K bydlení v azylovém domě otec uvedl, že v azylovém domě měl k dispozici místnost o rozloze asi 23m² s malou kuchyňskou a sociálním zařízením pod samostatným uzamčením. Doplňujícím výsledkem otce ve spojení se zprávami opatrovníka, tedy Městské části Praha 2, vzal soud za prokázané, že v prosinci 2015 otec opustil azylový dům, v němž v minulosti žil, a uzavřel smlouvu o pobytu v azylovém domě █ s tím, že smlouva o poskytnutí sociální služby byla uzavřena na dobu od 23. 12. 2015 do 31. 12. 2016. Zprávou výše uvedeného zařízení ze dne 26. 1. 2016 pak vzal soud za prokázané, že v tomto azylovém zařízení otec ukončil pobyt na vlastní žádost dne 26. 1. 2016, přislíbil sdělení nové adresy pobytu, avšak adresu bydliště ke dni 2. 2. 2016 nepodal ani azylovému domu, ani opatrovníkovi nezletilé. Dále vzal soud za prokázané, že otec se koncem ledna 2016 vrátil zpět do Prahy, přičemž při jednání soudu dne 18. 2. 2016 uvedl, že nadále by se měl zdržovat na adrese █ s tím, že by se mělo jednat o podnájem bytu o velikosti 1+1, přičemž náklady spojené s bydlením by měly být představovány částkou asi 10.000,-Kč včetně nájemného a záloh za služby spojené s užíváním bytu a dále že by měla být ještě hrazena nějaká platba za energii, jejíž výši však otec neznal. Otec připustil, že podnájemní ani nájemní smlouvu uzavřenu doposud nemá a nebyl schopen uvést ani jméno a příjmení dosavadního nájemce, ani majitele bytu, či domu. Dále bylo výpovědí otce prokázáno i to, že přes původně deklarovaný zájem otce o setkání s psychologkou PhDr. Pohlovou, která má nezletilou v péči, toto setkání otec neuskutečnil, což odůvodňoval tím, že ho „unavují soudy, dlouhá jednání, že musí pečovat o svého vnuka L █ a že chce, aby nezletilá T █ byla v jeho péči, neboť je otcem dítěte“. Dále bylo v řízení prokázáno, že otec nevyužil ani možností kontaktu s třídní učitelkou nezletilé, což odůvodňoval tím, že byl nemocný. Dále bylo ve vztahu k otci prokázáno i to, že otec se v současné době na základě předběžného opatření vydaného Obvodním soudem pro Prahu 2 ve spojení s rozhodnutím Městského soudu v Praze asistovaně stýká s nezletilou T █ jedenkrát za 14 dnů v rozsahu hodiny a půl s tím, že dle hodnocení otce tyto styky probíhají dobře, avšak jsou z jeho hlediska málo časté a krátké. Otec též připustil zrušení některých asistovaných styků s nezletilou, což odůvodňoval v té době aktuálně svým nepříznivým zdravotním stavem.

Zprávou základní školy ze dne 16. 2. 2016 pak vzal soud v řízení za prokázané, že nezletilá je v základní škole █ evidována od █ kdy

začala pravidelně docházet do přípravného ročníku základní školy, a to na základě žádosti její babičky a doporučení pedagogicko-psychologické poradny. Od září 2015 pak nastoupila do 1. třídy základní školy, přičemž se začleněním do školního prostředí neměla žádné problémy, neboť škola je pro nezletilou již známým prostředím, ve kterém se pohybuje s jistotou. Dále vzal soud touto zprávou za prokázané, že škola hodnotí vztah babičky a nezletilé T. jako dobrý s tím, že z jejich chování je zřejmé, že ji nezletilá vnímá přirozeně jako velmi blízkou a bezpečnou osobu. Dále bylo touto zprávou prokázano, že nezletilá se zapojuje do výuky odpovídajícím způsobem, s dětmi udržuje přátelské vztahy, ve vyučování nemá problémy, do školy dochází včas, je dobře připravena, čistě oblečena a škola hodnotila i jako velmi dobrou spolupráci babičky se školou, jakož i zájem babičky na tom, aby nezletilá T. ve škole prospívala. Dále bylo touto zprávou prokázano, že pedagogičtí pracovníci školy vnímají ve vztahu nezletilé k babičce babičku jako významný stabilizační bod pro nezletilou.

Zprávy o asistovaném setkávání mezi otcem a nezletilou vypracovanými zařízením Pro Dialog z. s. (zpráva ze dne , zpráva z , zpráva ze dne , zpráva ze dne , zpráva ze dne , zpráva ze dne , zpráva ze dne , zpráva ze dne) ve spojení s usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 č. j. a rozhodnutím Městského soudu v Praze č. j. vzal soud za prokázané, že Obvodní soud pro Prahu 2 svým usnesením ze dne 23. 7. 2015 vydaným pod č. j. 21P 35/2015-1330 nařídil předběžné opatření, jímž uložil babičce nezletilé povinnost umožnit asistovaný styk otce s nezletilou prostřednictvím Pro Dialog z. s. s tím, že první 3 styky proběhnou vždy v rozsahu jedné hodiny, konkrétně ve , další tři asistované styky proběhnou rozsahu jedné hodiny a třiceti minut, s tím, že počínaje sedmým stykem pak otec bude oprávněn se stýkat s nezletilou hodin a to samostatně, pouze s asistovaným předáváním a počínaje 11 stykem, bude otec oprávněn se stýkat s nezletilou každou od 14:00 hodin do 18:00 hodin s místem převzetí a předání nezletilé v . K odvolání babičky nezletilé pak bylo toto rozhodnutí soudu I. stupně, které se stalo vykonatelným dne 7. 8. 2015, změněno tak, že bylo rozhodnuto formou předběžného opatření o asistovaném styku otce s nezletilou vždy jedenkrát za 14 dnů, v době od 15:00 do 17:00 hodin. Dále bylo v řízení obsahem shora uvedených zpráv ve spojení s účastnickou výpovědí babičky nezletilé i otce nezletilé prokázano, že po vydání předběžného opatření soudem I. stupně, proběhl asistovaný styk otce s nezletilou dne . Shora uvedenými zprávami o asistovaném setkání otce s nezletilou ze dne , ze dne a ze dne pak vzal soud dále za prokázané, že v těchto termínech došlo k asistovanému setkání otce s nezletilou, přičemž setkání otce s nezletilou byla hodnocena pracovníky Pro Dialog pozitivním způsobem. Bylo konstatováno, že u nezletilé bylo seznatelné, že byla ráda, že otce opět vidí a pozitivně přijímala to, že setkání s otcem budou pokračovat. Kladně pak byla hodnocena i interakce mezi nezletilou a otcem, když bylo konstatováno, že otec se při setkání nezletilé vždy aktivně věnoval, nezletilá měla jeho plnou pozornost a otec se jí snažil vysvětlovat různé věci. Z odborného hlediska byl doporučován pravidelný kontakt otce s nezletilou za účelem pokračování v budování pevnějších pout. Zároveň však byla odbornými pracovníky zdůrazňována potřeba jistoty nezletilé ohledně dalšího výchovného prostředí za současného pravidelného kontaktu s otcem. Pracovníky byl též kladně hodnocen vývoj nezletilé v porovnání s předchozím obdobím, kdy v minulosti docházelo k asistovaným setkáváním babičky s nezletilou ve stejném zařízení s tím, že bylo především kladně hodnoceno, že nezletilá po cca půlroční pauze, kdy již žila

u své babičky, působila při příchodu na první asistované setkání klidným a sebevědomým dojmem a bylo seznatelné, že v době pobytu u babičky získala nezletilá větší jistotu, radost a sebedůvěru. Dále bylo v řízení prokázáno, že na počátku září 2015 (výpověď babičky, zprávy MČ Praha 2, zprávy ošetřující lékařky), že následně babička s nezletilou odjela na téměř dvouměsíční ozdravný pobyt, přičemž po tuto dobu styky nebyly realizovány a to až do 4. 11. 2015, když docházelo k postupnému prodlužování ozdravného pobytu původně plánovaného na kratší časový úsek. V této souvislosti pak bylo dále prokázáno, že ozdravný pobyt byl nezletilé lékařkou doporučen 15. 6. 2015 (viz potvrzení MUDr. Ivy Bukvicové ze dne 22. 10. 2015). Zprávou Městské části Praha 2 ze dne 22. 10. 2015 pak bylo v souvislosti s tímto pobytem prokázáno i to, že babička nezletilé o odjezdu nezletilé a nerealizaci styku informovala zařízení Pro Dialog jeden den před dalším plánovaným setkáním (setkání plánováno na 9. 9.), tedy dne 8. 9. s tím, že následně babička informovala Pro Dialog o prodloužení pobytu nezletilé v ozdravném zařízení. Dále bylo touto zprávou prokázáno i to, že babička nezletilé však o odjezdu nezletilé do ozdravovny nejen že neinformovala otce nezletilé a nesdělila mu ani adresu pobytu nezletilé, ale babička nezletilé nesdělila adresu ozdravovny ani opatrovníkovi nezletilé a to i přes výslovnou žádost opatrovníka a upozornění, že nad péčí nad nezletilou byl nařízen soudní dohled (který je vykonáván právě i prostřednictvím OSPOD). Zprávami o dalších asistovaných setkáních ze dne [REDAKCE] a [REDAKCE] vzal soud za prokázané, že i další asistované styky otce s nezletilou probíhaly pozitivním způsobem, nezletilá se cítila v přítomnosti otce dobře a otec se nezletilé věnoval. Při setkání [REDAKCE] pak nezletilá projevila dokonce přání jít například s otcem někam ven, mimo prostor asistovaného setkávání. Otec projevil zájem o dialog s babičkou nezletilé za podpory Pro Dialogu, z. s. V této souvislosti pak soud uvádí, že ze zprávy o asistovaném setkání dne [REDAKCE] nevyplývá, jakékoliv nevhodné jednání otce ve vztahu k nezletilé v průběhu asistovaného setkání, ani to, že by nezletilá byla při ukončování styku jakkoliv rozrušena. Zprávou o asistovaném setkání otce s nezletilou ze dne [REDAKCE] a z [REDAKCE] vzal soud dále za prokázané, že nadále v těchto termínech probíhaly styky otce s nezletilou formou asistovanou, přičemž tyto styky opětovně probíhaly pozitivním způsobem, když nezletilá byla spokojená v kontaktu s otcem, otec ji podporoval a motivoval v tvořivých aktivitách a nezletilá projevovala zájem strávit s otcem intenzivně čas vymezený ke styku. V lednu 2016 pak také babička nezletilé vyslovila v rámci asistovaného styku souhlas s rodinným dialogem, který by měl probíhat mezi ní a otcem nezletilé s tím, že první společná konzultace pak proběhla v rámci dalšího asistovaného styku.

Výslechem svědkyně PhDr. Olgy Pohlové ve spojení se zprávou sepsanou její osobou v rámci Pedagogicko-psychologické poradny pro [REDAKCE] dne 18. 11. 2015, úředním záznamem sepsaným soudem z Mgr. Krpálkovou ředitelkou zařízení Pro Dialog, z. s. dne 23. 11. 2015, e-mailovou korespondencí třídní učitelky nezletilé a zprávou MČ Praha 2 ze dne 23. 11. 2015, vzal soud ve vztahu k nezletilé a dále k jejímu asistovanému setkání s otcem dne [REDAKCE] za prokázané, že nezletilá dochází k PhDr. Olze Pohlové do Pedagogicko-psychologické poradny pro závažné rizikové faktory, které nastaly v průběhu jejího života s tím, že odbornou péčí v pedagogicko-psychologické poradně u PhDr. Pohlové vyhledala babička nezletilé v únoru 2015. Dále bylo v řízení prokázáno, že PhDr. Pohlová spolupracovala do současné doby pouze s babičkou nezletilé a nikdy v minulosti nekontaktovala otce nezletilé, jakožto zákonného zástupce nezletilé. Kontakty na svou osobu pro případnou možnost otce informovat se u ní na nezletilou předala PhDr. Pohlová až v rámci případové konference, konané na podzim 2015 na níž byla taktéž přizvána. Dále bylo v řízení prokázáno, že od února do června

2015 proběhlo 5 návštěv nezletilé v Pedagogicko-psychologické poradně s tím, že návštěvy byly následně přerušeny prázdninami a pobytem nezletilé v ozdravovně s tím, že tedy od září 2015 proběhla pouze dvě setkání, a to dne [REDACTED] a následně dne [REDACTED]. Dále vzal soud v řízení za prokázané, že dle závěrů PhDr. Pohlové byla při návštěvě dne [REDACTED] nezletilá T. [REDACTED] veselá, ochotně se zapojila do terapeutického procesu, hovořila s chutí o škole, o tom, co dělají s babičkou apod. V rámci svého výslechu u soudu pak PhDr. Pohlová připustila, že pokud dne [REDACTED] sepsala zprávu pro soud, v níž učinila závěr, že v souvislosti s asistovaným setkáním otce, které následovalo po [REDACTED] (konkrétně dne [REDACTED] se nezletilá dostala do úzkostného stavu s obavou ze změn, že začala trpět úzkostným prožíváním, obtížemi s usínáním, nočními děsy, rezignací na školní výkony, depresivním prožíváním apod. a učinila doporučení o přerušení asistovaných styků, jak s otcem tak i s navrhovatelkou P. [REDACTED] M. [REDACTED], pak toto učinila nikoliv na základě vyšetření nezletilé, ale na základě sdělení školy ze dne [REDACTED] konkrétně telefonátu výchovné poradkyně Mgr. Kučerové, která jí sdělila, že T. [REDACTED] během vyučování opustila třídu a byla nalezena „psychicky zhroucená“ na chodbě s tím, že tedy školou bylo žádáno o práci s nezletilou, neboť její stav je neuspokojivý. Dále pak vycházela PhDr. Pohlová z telefonického rozhovoru s babičkou, kdy jí babička nezletilé téhož dne, tedy [REDACTED] informovala telefonicky o špatném psychickém stavu nezletilé a poskytla informaci o tom, že tento stav dává do souvislosti s asistovaným stykem otce s nezletilou, kdy zřejmě došlo ze strany otce k tlaku na nezletilou ohledně toho, jak má vypovídat u soudu s tím, že výše uvedená zpráva soudu tedy byla sepsána za situace, kdy PhDr. Pohlová neprověřovala relevantnost poskytnutých informací a nezletilá nebyla ani v době bezprostředně poté psycholožkou vyšetřena, přičemž za shora popsané situace vydala PhDr. Pohlová i doporučení ve vztahu k zařízení Pro Dialog, z. s. o přerušení asistovaných styků otce a nezletilé a nařízené pravomocným a vykonatelným rozhodnutím soudu. Dále bylo prokázano i to, že PhDr. Pohlová nicméně po návštěvě nezletilé v pedagogicko-psychologické poradně dne 2. 12. (první návštěva po datu 11. 11.) dospěla k závěru, že nezletilá trpí úzkostmi s tím, že i babičkou nezletilé byla informována o tom, že nezletilá se často budí. Na doplňující dotazy při jednání soudu pak uvedla, že nezletilá má obavy ze tmy s tím, že tedy konkrétně řešily tuto situaci. PhDr. Pohlová dále také připustila, že nikdy, ani v rozhodném období listopadu a prosince 2015, a ani v předcházející době s nezletilou neřešila situaci ohledně toho, jakým způsobem vnímá setkávání s tatínkem, či navrhovatelkou, což PhDr. Pohlová odůvodňovala tím, že se zaměřuje na to, vytvořit pro nezletilou takové podmínky, aby se nezletilá cítila dobře, aby získala jistotu a stabilitu, kterou potřebuje ke svému zdárnému vývoji a stabilizovala se v prostředí u babičky s tím, že při jednotlivých sezeních vychází vždy z toho, co bude předmětem sezení podle zadání babičky nezletilé. V této souvislosti pak bylo úředním záznamem ze dne 23. 11. 2015, zprávou OSPOD Městské části Praha 2 ze dne 23. 11. 2015 a emailovou korespondencí mezi OSPOD Městskou částí Praha 2 a třídní učitelkou nezletilé ze dne 22. 11. 2015 prokázano, že výchovná poradkyně Mgr. Kučerová našla skutečně v minulosti nezletilou na chodbě školy, kde plakala s tím, že výchovná poradkyně se nezletilou snažila uklidnit, což se jí podařilo a nezletilou doprovodila do třídy, kde krátce informovala třídní učitelku s tím, že nezletilá byla od rána rozrušenější, o čemž třídní učitelku dle Mgr. Kučerové informovala i babička nezletilé. Třídní učitelka se pak k věci vyjádřila v tom smyslu, že nezletilá se chová ve škole běžným způsobem a o jejím špatném psychickém stavu nemůže nic potvrdit s tím, že pouze babička nezletilé jí informovala o tom, že otec při posledním asistovaném styku nezletilé sdělil, že bude muset hovořit před soudem. Úředním záznamem sepsaným soudem na základě telefonického kontaktu soudu s Mgr. Krpálkovou bylo v této

souvislosti dále prokázáno i to, že Mgr. Krpálková, která byla asistovanému setkání otce s nezletilou dne 11. 11. 2015 přítomna osobně neslyšela, že by otec s nezletilou hovořil o tom, že bude muset případně vypovídat před soudem, event., co má nezletilá u soudu říkat. Mgr. Krpálková tuto informaci do záznamu o asistovaném setkání zaznamenala na základě telefonického rozhovoru s Mgr. Pohlovou a babičkou nezletilé, které jí tyto skutečnosti sdělily. Za těchto okolností musí soud konstatovat, že za shora popsanych okolností soud rozhodně nevzal v řízení za prokazané, a to ani v kontextu výpovědi babičky nezletilé, že by event. pláč nezletilé ve škole dne 13. 11. 2015 byl zapříčiněn špatným psychickým stavem nezletilé, který by bezprostředně souvisel s asistovaným setkáním s otcem, to vše i s přihlédnutím k reakcím nezletilé popisovaným v jednotlivých zprávách o asistovaném setkání, včetně zprávy týkající se asistovaného styku dne 11. 11. 2015 a dále i při zohlednění obsahu pohovoru provedeného s nezletilou.

Pohovorem s nezletilou T [redacted] H [redacted] konaným dne [redacted] vzal soud za prokazané, že v rámci pohovoru nezletilá T [redacted] povídala o škole, o tom, jak jí jde učení apod. s tím, že poté sama začala vyprávět, že s úkoly jí pomáhá babička. V rámci rozhovoru nezletilá dále hovořila o tom, že nyní žije u babičky, že se jí u babičky líbí, že tam má vlastní pokoj a poté mluvila i o tom, že se nyní vídá i s tatínkem. Uváděla i to, že se jí líbí, když si s tatínkem hrají, avšak nebyla schopna se sama vyjádřit k tomu, zda by si přála jít například sama s tatínkem na vycházku, či se podívat, kde nyní bydlí. Z pohovoru s nezletilou bylo patrné pouze to, že má zájem se se svým tatínkem vidět. Na navrhovatelku si vzpomínala, nebyla však schopna časově určit, kdy se viděly a také se nebyla schopna blíže vyjádřit k zájmu a k rozsahu vzájemných kontaktů s navrhovatelkou. Z pohovoru s nezletilou pak bylo možno uzavřít, že nezletilá je v péči babičky v současné době spokojená, má však zájem se vídat i s otcem a projevila zájem vidět i navrhovatelku, s tím, že pokud jí byly dány možnosti, jakým způsobem by se mohla s výše uvedenými osobami vídat, nezletilá preferovala setkání v [redacted], nikoliv samostatně venku či v bydlíšti těchto osob. Dále bylo tímto pohovorem prokázáno, že nezletilá sama od sebe začala zmiňovat další plánovaný termín setkání s otcem, s tím, že bylo zřejmé, že se na toto setkání těší. Z pohovoru s nezletilou T [redacted] pak nevyplývalo, že by s ní jakákoliv konkrétní osoba hovořila o pohovoru před soudem (Nezletilá uvedla, že o pohovoru s ní nemluvila ani babička, ani tatínek ani nikdo další, s tím, že v této souvislosti nezletilá T [redacted] sama uvedla, že to prostě odněkud jak je to u soudu zná a že je tam takové kladívko.).

Z výpovědi navrhovatelky P [redacted] M [redacted] vzal soud v řízení za prokazané, že navrhovatelka P [redacted] M [redacted] měla v péči nezletilou T [redacted] od prosince 2012 do ledna 2015, tedy cca dva roky a to na základě předběžného opatření v minulosti vydaného Obvodním soudem pro Prahu 3 s tím, že navrhovatelce byly poskytnuty informace, že nezletilá jí je do péče předávána s předpokladem, že se bude jednat o dlouhodobou pěstounskou péči, a proto navrhovatelka začala tedy ze svého pohledu k nezletilé přistupovat rodičovským způsobem. Dále bylo její výpovědí v řízení prokázáno i to, že navrhovatelka nebyla srozuměna s rozhodnutím odvolacího soudu, kterým byl v minulosti zamítnut její návrh ve věci samé na svěřeni nezletilé do její pěstounské péče a již bylo rozhodnuto o svěřeni nezletilé do péče babičky, což navrhovatelka odůvodňovala tím, že babička nezletilé se o nezletilou v minulosti nezajímala. Navrhovatelka také sporovala informace Mgr. Krpálkové s Pro Dialogu, z. s. (bude uvedeno níže) ohledně ovlivňování nezletilé její osobou po vydání rozhodnutí odvolacího soudu o svěřeni nezletilé do péče babičky v tom směru, aby nezletilá k babičce nechtěla, s tím, že navrhovatelka zdůrazňovala, že návrh na změnu výchovy podávala s ohledem na přání nezletilé T [redacted], která jí o to opakovaně žádala. Dále bylo

touto výpovědí prokázáno, že nezletilá T [redacted] byla prvním dítětem, svěřeným do její pěstounské péče s tím, že od té doby jí byly opakovaně do péče svěřeny nezletilé děti na přechodnou dobu, přičemž nezletilé děti měla v pěstounské péči na přechodnou dobu i v době, kdy u ní pobývala nezletilá T [redacted] s tím, že dle názoru navrhovatelky, pobyt dalších dětí v rodině se líbil i nezletilé T [redacted]. Dále bylo prokázáno, že navrhovatelka od doby faktického odchodu nezletilé z její péče (leden 2015) měla v pěstounské péči na přechodnou dobu celkem tři nezletilé děti. Dále bylo výše uvedenou účastnickou výpovědí navrhovatelky prokázáno i to, že navrhovatelka nejprve předpokládala, že i pokud by nezletilá byla svěřena zpět do její péče, vykonávala by navrhovatelka dále funkci pěstouna na přechodnou dobu s tím, že následně v průběhu řízení uvedla, že pokud by to bylo nezbytné, pak v zájmu úspěchu v řízení ohledně svěřeni nezletilé do její péče by byla ochotna vzdát se výkonu pěstounské péče na přechodnou dobu. V této souvislosti však navrhovatelka neobjasnila svůj postup v minulosti, kdy jí bylo doporučováno, aby s ohledem na zájmy nezletilé T [redacted], nevykonávala funkci pěstouna na přechodnou dobu v době péče o nezletilou, přičemž tímto způsobem navrhovatelkou postupováno nebylo (viz rozsudek Městského soudu v Praze shora citovaný).

Z obsahu trestního spisu vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. [redacted] zejména z rozsudku Městského soudu v Praze, č. j. [redacted], znaleckého posudku prof. PhDr. Petra Weisse, PhDr. doc. MUDr. Jaroslava Zvěřiny, výpovědí nezletilé H [redacted] G [redacted], výpovědí nezletilé T [redacted], ze znaleckého posudku PhDr. Karla Humhala, z výpovědi I [redacted] G [redacted] a výpovědi R [redacted] J [redacted] vzal soud za prokázané, že v době, kdy měla nezletilou na základě předběžného opatření o svěřeni nezletilé do pěstounské péče svěřenu navrhovatelka P [redacted] M [redacted], došlo k spáchání trestného činu na nezletilé, a to pohlavního zneužití osobou hodnocenou jako abnormní s rysy nezralosti a nezdrženlivosti, emočně a výchovně deprivovanou, která je příležitostným konzumentem alkoholu a trávy s tím, že v době deliktu byla tato osoba nepochybně ve stavu střední opilosti kombinované s vlivem konopné cigarety, přičemž tohoto skutku se tato osoba na nezletilé dopustila v době, kdy navrhovatelka svěřila nezletilou na pohlídání třetí osobě na ubytovně, kde žil pachatel shora uvedeného trestného činu, přičemž shora uvedenými důkazy pak bylo prokázáno i to, že na této ubytovně se nezletilá T [redacted] vyskytovala opakovaně, přičemž dle znaleckého posudku PhDr. Karla Humhala, měla navrhovatelka tendenci zlehčovat skutek, který byl na nezletilé spáchán prohlášením, že se nic nestalo, neboť nezletilá neutrpěla žádnou újmu na zdraví.

Emailovou korespondencí mezi OSPOD Městskou částí Praha 2 a pracovnící Pro Dialog, z. s. ze dne 16. 3. 2015 vzal soud za prokázané, že v rámci emailové komunikace mezi OSPOD Městskou částí Praha 2 a pracovnící Pro Dialogu, z. s. Mgr. Jindřiškou Krpálkovou byla OSPOD MČ Praha 2 poskytnuta informace o tom, že v době, kdy navrhovatelce P [redacted] M [redacted] bylo známo rozhodnutí Městského soudu v Praze o povinnosti předat nezletilou do péče babičky a kdy na tomto cíli, tedy navázání kontaktů mezi babičkou a nezletilou bylo pracováno právě za podpory Pro Dialogu, paní M [redacted] co by pěstounka, již byla v minulosti předběžným opatřením svěřena nezletilá do předpěstounské péče, nezvládla dle pracovníků Pro Dialogu emočně situaci vůči babičce nezletilé a nezletilou T [redacted] dlouhodobě vedla k tomu, aby k babičce nechtěla, s tím, že výše uvedená emailová komunikace probíhala v souvislosti s realizací nařízeného asistovaného setkávání P [redacted] M [redacted] s nezletilou, o němž bylo rozhodnuto předběžným opatřením vydaným v minulosti Obvodním soudem pro Prahu 3.

Výpovědi babičky nezletilé ve spojení se zprávou ošetřující lékařky MUDr. Ivy Bukvicové ze dne 1. 7. 2015 bylo prokázáno, že pokud v minulosti neproběhla asistovaná setkání navrhovatelky a nezletilé a to na základě v té době vykonatelného rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 3 o nařízení předběžného opatření, pak babička nezletilé nerealizaci asistovaných styků odůvodnila tím, že rozhodnutí OS pro Prahu 3 nebylo pravomocné a s ohledem na podané odvolání vyčkávala rozhodnutí odvolacího soudu s tím, že uváděla, že tento postup jí byl doporučen i Pro Dialogem. Poté, kdy bylo ve věci styku navrhovatelky s nezletilou rozhodnuto Městským soudem v Praze (styk byl stanoven pouze jedenkrát měsíčně), nedošlo k následnému asistovanému setkání dne 1. 7. 2015 z důvodu nemoci nezletilé (nezletilá onemocněla horečnatým virovým onemocněním a měla doporučen přísný klid na lůžku. - prokázáno již shora zmiňovaným listinným důkazem), přičemž k setkání v srpnu 2015 pak nedošlo z důvodu pobytu nezletilé s babičkou nezletilé na dovolené. V září 2015 pak asistované setkání proběhlo, přičemž zprávou o asistovaném styku nezletilé s navrhovatelkou ze dne 3. 9. 2015 vzal soud za prokázané, že výše uvedeného dne proběhlo asistované setkání nezletilé s navrhovatelkou, přičemž s ohledem na předchozí dlouhodobé období, kdy se nezletilá s navrhovatelkou neviděly, byly na nezletilé v úvodu setkání patrné rozpaky a rozpomínání se, avšak posléze nezletilá s navrhovatelkou navázaly kontakt, při kterém se dle pracovníků Pro Dialogu, z. s. nezletilá projevovala rozdváděně, neklidně, rozrušeně, a zmateně s tím, že po ukončení asistovaného setkání se nezletilá zklidnila a odešla s babičkou domů. Interakce navrhovatelky pak byla posuzována v tom směru, že navrhovatelce se podařilo obnovit kontakt s nezletilou, setkání proběhlo dobře a navrhovatelka vycházela vstříc potřebám nezletilé s tím, že bylo doporučeno pokračovat v asistovaných setkávání, nicméně s vysvětlením nezletilé stálosti jejího pobytu u babičky při realizaci kontaktů s navrhovatelkou. Dále bylo v řízení prokázáno, že v říjnu 2015 nebylo setkání navrhovatelky s nezletilou uskutečněno z důvodu pobytu nezletilé v ozdravném zařízení a v listopadu 2015 pak z důvodu toho, že babičce po neurochirurgickém zákroku na ruce byl doporučen klid (Ze zdravotního potvrzení ze dne 5. 11. 2015 vzal soud za prokázané, že dne 30. 10. 2015 se babička nezletilé podrobila neurochirurgickému zákroku na ruce s doporučeným klidového režimu po dobu 6 týdnů.). Babička nezletilé však nebyla v pracovní neschopnosti, avšak využila klidu, který byl zabezpečen podzimními prázdninami s navazujícím víkendem, přičemž následně se tedy dne 5. 11. 2015 s nezletilou k asistovanému styku s navrhovatelkou nedostavila, a to právě s odůvodněním doporučení klidového režimu (potvrzení vystavené MUDr. Alenou Veselou, praktickou lékařkou). Asistované setkání v prosinci 2015 bylo zrušeno Pro Dialogem na doporučení PhDr. Pohlové. Zprávou o asistovaném setkání ze dne 7. 1. 2016 bylo prokázáno, že dne 7. 1. 2016 došlo k dalšímu asistovanému setkání nezletilé s navrhovatelkou, kdy nezletilá s navrhovatelkou bez problémů komunikovala; dávala najevo radost ze setkání, komentovala dárky, které jí byly navrhovatelkou přineseny, i společné činnosti. Bylo konstatováno, že dle pracovníků Pro Dialogu, z. s. je nezletilá je ráda, pokud o ni lidé projevují zájem, byla tedy ráda za návštěvu navrhovatelky v [REDAKCE] s tím, že se nicméně po ukončení styku odebrala spokojeně domů se svojí babičkou. Zprávou o asistovaném styku ze dne 4. 2. 2016 uskutečněném mezi P [REDAKCE] M [REDAKCE] a nezletilou, vzal soud za prokázané, že opětovně došlo k asistovanému styku, který byl ze strany pracovníků hodnocen ohledně interakce nezletilé s navrhovatelkou pozitivním způsobem. Ve vztahu k interakci nezletilé s navrhovatelkou pak bylo konstatováno, že navrhovatelka má tendenci nezletilé připomínat, co dobrého spolu v minulosti zažily, vypráví jí o své rodině, ukazuje nezletilé fotografie vnučat, pejska apod., s tím, že v této souvislosti pracovníky Pro Dialogu, z. s. bylo dáváno do úvahy, že by tyto informace eventuálně mohly v nezletilé vyvolávat

zmatek, nejistotu a myšlenky, se kterými si neví rady. Bylo doporučováno pokračovat v asistovaných kontaktech nezletilé s navrhovatelkou s tím, že však v součinnosti s psychologem, OSPOD a dalšími organizacemi byl navrhován plán postupného ukončování vztahu navrhovatelky s nezletilou a to s odůvodněním, aby mohla být plně ukončena etapa, kdy bylo nutné pro nezletilou zajistit náhradní péči, když navrhovatelka byla pěstounkou nezletilé na přechodné období, které již skončilo, když nyní nezletilá žije v přirozeném prostředí své biologické rodiny.

Z výpovědi M. B. babičky nezletilé, vzal soud za prokázané, že babička nezletilé fakticky převzala nezletilou do své péče dne 21. 1. 2015 a to na základě rozsudku Městského soudu v Praze č. j. vydaného dne 6. 8. 2014. Od shora uvedené doby nezletilá pobývá v její péči, přičemž babička nezletilé se nezletilé snaží vytvářet vhodné citové i materiální zázemí. Babička nezletilá je pedagogickou pracovnící, pracuje na základní škole, kam nezletilá od září 2015 dochází do 1. třídy ZŠ. V rámci pobytu ve škole nezletilá dochází na obědy do školní jídelny s tím, že poplatek za obědy se pohybuje v částkách v průměru 460,-Kč až 500,-Kč měsíčně. Dále nezletilá dochází do školní družiny, kde je placena částka 200,-Kč měsíčně. V rámci zájmové činnosti nezletilá dochází na kroužek šikovných rukou a zpěv, s tím, že každý z těchto kroužků stojí 900,- Kč na půl roku. Nezletilá se také v rámci pobytu ve školní družině zúčastňuje výletů po Praze, přičemž na tyto výlety pak babička přispěla částkou 600,-Kč za rok. Babička společně s nezletilou žije v nájemném bytě o velikosti 3+1. V souvislosti s bydlením babička nezletilé hradí částku 13.000,-Kč měsíčně. Otec na výživu nezletilé žádným způsobem nepřispívá. Babička nemá aktuálně k dispozici ani sirotčí důchod nezletilé, který doposud k jejím rukám vyplácen není. Dále bylo v průběhu řízení prokázano, že nezletilá nemá pravidelné zvýšené náklady spojené se zdravotním stavem, avšak dochází pravidelně na kontroly na z důvodu v minulosti, který se však následně již znovu prozatím neobjevil. Dále bylo v řízení prokázano, že nezletilá má problémy s častými záněty horních cest dýchacích s tím, že v této souvislosti jí byly doporučeny ozdravné pobyty a s tím, že v minulosti a nyní i na podzim roku 2015 pobyt absolvovala. Dále nezletilá navštěvuje také pedagogicko-psychologickou poradnu, konkrétně PhDr. Pohlovou. V řízení pak bylo touto výpovědí ve spojení se zprávami o asistovaném styku otce s nezletilou prokázano, že v přístupu babičky nezletilé k otci nezletilé došlo v průběhu trvání řízení po opakovaných apelacích soudu i opatrovníka k pozitivnímu posunu v tom směru, že babička nezletilé za spolupráce s Pro Dialogem začala být nakloněna realizaci rodinného dialogu mezi ní a otcem nezletilé a to za účelem snahy domluvit společně další postupy ve vztahu k nezletilé a eventuálně případné rozšiřování styku otce s nezletilou, pokud by pro to byly ze strany otce vytvořeny objektivní podmínky s tím, že k zahájení dialogu mezi babičkou a otcem došlo v lednu 2016.

Z výpovědi navrhovatelky i z výpovědi babičky nezletilé pak vzal soud za prokázané dále i to, že vzájemné vztahy shora uvedených osob jsou velmi vyhrocené, když babička nezletilé je přesvědčena o silném ovlivňování nezletilé navrhovatelkou v době předávání nezletilé do péče babičky, je přesvědčena o tom, že navrhovatelka je v péči o nezletilou motivována finančními důvody a subjektivně je přesvědčena o zcela nevhodné péči navrhovatelky o nezletilou v uplynulém období, když v této souvislosti babička uváděla řadu informací, které se dle své výpovědi dozvěděla od nezletilé s tím, že tyto informace však byly vykládány ze strany navrhovatelky zcela odlišným způsobem. V neposlední řadě pak vzal soud v řízení za prokázané i to, že subjektivní přístup babičky nezletilé k navrhovatelce je ovlivněn i skutečností, že v době, kdy nezletilou měla v péči navrhovatelka, došlo k pohlavnímu zneužití nezletilé třetí osobou,

s tím, že babička v této souvislosti poukazovala zejména na to, že navrhovatelka se dle závěrů znalce, který vypracovával znalecký posudek v rámci trestního řízení, snažila bagatelizovat skutek, který byl spáchán na nezletilé (pohlavní zneužití). Postoj navrhovatelky k babičce nezletilé pak byl a je ovlivněn tím, že navrhovatelka ze strany babičky nezletilé vnímala snahu o zamezení jakýchkoliv kontaktů mezi navrhovatelkou a nezletilou s tím, že navrhovatelka se též vnitřně neztotožnila s předchozím rozhodnutím soudu o svěřeni nezletilé do péče babičky a zamítnutí jejího návrhu na svěřeni nezletilé do její pěstounské péče, když ze svého pohledu byla přesvědčena o tom, že toto rozhodnutí bylo v rozporu se zájmy nezletilé (opakovaně deklarováno v průběhu tohoto řízení). Z výpovědí obou shora uvedených osob i z jejich jednání před soudem pak skutečně zřetelně vyplývaly vzájemné antagonistické postoje.

Pokud pak soud eventuálně provedl další důkazy, které v řízení blíže nezhodnotil, soud tak učinil s ohledem na skutečnost, že tyto důkazy se buď vztahovaly a byly případně významné pro rozhodnutí ve věci potencionální úpravy styku otce či navrhovatelky s nezletilou a nikoliv ve věci návrhu na změnu péče o nezletilou, nebo se týkaly záležitostí z minulosti, k nimž došlo v době předcházející poslednímu rozhodnutí soudu o změně péče, v rámci něhož byly tyto skutečnosti již zvažovány nebo se jednalo o důkazy které nemohly mít faktický vliv na skutkové a právní posouzení projednávané a rozhodované věci.

Pokud soud zamítl návrh na doplnění dokazování vypracováním znaleckého posudku (návrh ze strany navrhovatelky P. M.), soud dokazování shora uvedeným způsobem nedoplňoval, neboť, jak bude níže rozebráno, v řízení nebyla prokázána od posledního rozhodnutí ve věci taková změna poměrů, která by odůvodňovala nové rozhodnutí o způsobu péče o nezletilou, přičemž za situace, kdy soud vyhodnotil, že dosavadní péče o nezletilou je ze strany babičky nezletilé, již byla nezletilá v minulosti svěřena do péče, zajišťována řádným způsobem, soud vyhodnotil vypracování znaleckého posudku za těchto okolností jako nadbytečné, zejména za situace, kdy soud zároveň uvážil, že v zájmu nezletilé je v současné době zejména stabilita výchovného prostředí a řádnost péče (viz znalecké posudky vypracované v minulosti), přičemž ani sama nezletilá při provedeném pohovoru neprojevila zájem o změnu výchovného prostředí (nezletilá sama neprojevila ani zájem o širší a neasistovaný styk). Pokud pak soud zamítl návrh na doplnění dokazování (eventuálně navržený opatrovníkem) na prošetření poměrů v aktuálním bydlišti otce v době rozhodování soudu, soud tak učinil s ohledem na skutečnost, že i tento důkaz soud považoval za nadbytečný v souvislosti s vyhodnocením toho, že nedošlo k takové zásadní změně poměrů, které by odůvodňovaly změnu rozhodnutí ohledně péče o nezletilou a to i v souvislosti s tím, že v průběhu řízení otec opakovaně své bydliště měnil, tudíž nelze uzavřít, že by i v případě provedení tohoto důkazu měl tento důkaz určující vliv na rozhodnutí soudu v této věci.

Podle ust. § 909 o. z., změni-li se poměry, soud změni rozhodnutí týkající se výkonu práv a povinností vyplývajících z rodičovské odpovědnosti i bez návrhu.

Podle ust. § 953 odst. 1 o. z., nemůže-li o dítě osobně pečovat žádný z rodičů, ani poručník, může soud svěřit dítě do osobní péče jiného člověka (dále jen „pečující osoba“). Rozhodnutí o svěřeni dítěte do péče musí být v souladu se zájmy dítěte.

Podle ust. § 954 odst. 2 o. z., pokud se ujme osobní péče o dítě osoba příbuzná,

nebo dítěti blízká, dá jí soud přednost před jinou osobou, ledaže to není v souladu se zájmy dítěte.

S ohledem na shora citovaná zákonná ustanovení a po zhodnocení důkazů provedených v tomto řízení ve vzájemných souvislostech dospěl soud k závěru, že není důvodné vyhovět ani návrhu otce na změnu péče o nezletilou, a to v tom rozsahu, aby nezletilá byla svěřena zpět do jeho péče a zároveň, že nejsou dány podmínky ani pro vyhovění návrhu navrhovatelky P. M. na svěřeni nezletilé do její péče, co by péče třetí osoby. V této souvislosti soud uvádí, že ve vztahu k oběma návrhům soud musel posuzovat zejména to, zda za situace, kdy v minulosti bylo pravomocně rozhodnuto o svěřeni nezletilé do péče babičky, co by péče třetí osoby, došlo od posledního rozhodnutí ve věci k takovým změnám poměrů, které by odůvodňovaly změnu původního rozhodnutí. V této souvislosti soud musí konstatovat, že ve vztahu k oběma návrhům soud nevzal v řízení za prokázané, že by k takovým změnám poměrů (posouzeno ve vzájemných souvislostech) na straně všech zúčastněných osob došlo. Soud po provedeném dokazování musí ve vztahu k návrhu otce nezletilé konstatovat, že v době, kdy bylo rozhodnuto o svěřeni nezletilé do péče jiné fyzické osoby, konkrétně babičky nezletilé, bylo toto rozhodnutí přijato za situace, kdy otec neměl zajištěno ani pro sebe, ani pro nezletilou stabilní rodinné prostředí a zázemí již v samotné formě bydlení, když otec se v době rozhodování soudu zdržoval po známých a sám připustil i nedostatek finančních prostředků, s tím, že těmto obdobím sice u otce předcházela období, kdy otec bydlel v různých azylových domech, či ubytovnách, avšak takovéto „zázemí“ nebylo ani tehdy odvolacím soudem a v předchozí době ani Obvodním soudem Pro Prahu 3 vyhodnoceno jako prostředí, které by bylo možno kvalifikovat jako vhodné pro nezletilé dítě s perspektivou trvalosti a stability, to vše s přihlédnutím k tomu, že otec neměl v té době ani stabilní zaměstnání a pravidelný příjem. Zároveň však i v době předchozího rozhodování soudu, bylo pozitivně hodnoceno to, že mezi nezletilou a otcem existují velmi dobré a přínosné citové vazby (vyplynulo ze znaleckého posudku, avšak bylo konstatováno, že tyto citové vazby nejsou v daném případě dostačující pro zdárný vývoj nezletilé v souvislosti s nezajištěním převážně materiálních podmínek pro zabezpečení řádnosti péče o nezletilou, přičemž za těchto okolností bylo tedy v minulé době uzavřeno, že není v zájmu nezletilé, aby nadále vyrůstala u svého otce. Pokud pak v této souvislosti bylo v návrhu na změnu péče o nezletilou otce tvrzeno, že došlo na jeho straně ke změně poměrů spočívajících v tom, že v době podání návrhu měl zajištěno azylové bydlení a dokonce mu byl svěřen do pěstounské péče jeho nezletilý vnuk L., přičemž s ohledem na sociální dávky, které v souvislosti s převzetím nezletilého do své pěstounské péče pobírá, včetně dalších event. přiznaných sociálních dávek, má tedy v současné době vytvořeny i materiální podmínky pro převzetí nezletilé do své péče, tedy má zajištěno bydlení i základní ekonomické předpoklady pro péči, musí soud konstatovat, že v průběhu řízení vyšlo najevo, že v otázce zajištění alespoň v základní rovině bytového a ekonomického zázemí pro nezletilou, se jedná u otce o značně proměnlivou situaci, neboť, jak vyplývá z provedeného dokazování, v průběhu řízení byl ukončen maximální možný roční pobyt otce společně s jeho nezletilým vnukem L. v azylovém domě, přičemž otec se následně přemístil do azylového domu mimo Prahu s tím, že pobyt v tomto azylovém domě však ukončil cca po jednom měsíci, byť smlouva o poskytnutí sociální služby byla uzavřena na dobu jednoho roku, přičemž po návratu do Prahy si sice otec začal dle svého tvrzení zajišťovat jiné bydlení, avšak přes výzvy soudu otec nedoložil právní titul bydlení a nebyl schopen soudu sdělit ani to, kdo je vlastníkem bytu, o němž otec tvrdil, že jej bude užívat k bydlení. Přihlédl-li pak soud dále i k tomu, že mimo to, že tedy otec nebyl schopen

doložit zajištění jakéhokoliv stálejšího bydlení, které by umožňovalo vytvoření stabilního výchovného prostředí pro nezletilou (což v minulosti bylo z psychologického hlediska vytyčeno jako zásadní potřeba zdárného rozvoje osobnosti nezletilé), otec ani přes opakovaná doporučení opatrovníka i soudu po celou dobu řízení nekontaktoval psycholožku PhDr. Pohlovou, která s nezletilou pracuje, a po celou dobu nenavázal ani spolupráci se školou nezletilé a uvážil-li soud dále i to, že z dosavadního obsahu spisu i zpráv Pro Dialogu., z. s. vyplývá, že v zájmu nezletilé T. [REDAKCE] je především to, aby pro nezletilou bylo vytvořeno skutečně stabilní výchovné prostředí, v němž bude mít nezletilá jistotu stálosti, dospěl soud k závěru, že za těchto výše popsanych okolností by skutečně nebylo v zájmu nezletilé, aby byla svěřena zpět do péče otce, který tyto podmínky pro nezletilou není schopen zabezpečit. V této souvislosti soud uvádí, že je přesvědčen o tom, že pokud by byla eventuálně nezletilá předána zpět do péče otce za shora popsanych podmínek, vedlo by to pouze k situaci, kdy by byla nezletilá vystavena případné další nestabilitě výchovného prostředí, což by bylo pro nezletilou velmi zatěžující a to i s ohledem na to jakými životními změnami si musela nezletilá již ve svém dosavadním, poměrně velmi krátkém životním období, projít (jak vyplývá z obsahu celého spisu - kojenecký ústav, svěření do péče otce, odejmutí z péče otce a pobyt v dětském domově, svěření do předpěstounské péče formou předběžného opatření a posléze svěření do péče babičky), to vše za situace mnoha projednávaných návrhů ohledně péče o nezletilou, které podávaly různé osoby (nejprve spor o péči mezi matkou a otcem nezletilé, následné snahy o znovuoobnovení péče otce, svěření nezletilé do pěstounské péče, svěření nezletilé do péče babičky). Za této situace tedy soud s ohledem na dosavadní obsah spisu a z něj jednoznačně vyplývající potřebu stability výchovného prostředí u nezletilé a zároveň při zvážení nestability poměrů, které se snaží případně otec vytvářet za účelem převzetí nezletilé do své péče, rozhodl tak, jak je pod bodem I výroku rozsudku uvedeno, když soud je skutečně přesvědčen o tom, že za konkrétních okolností případu je v zájmu nezletilé ponechání nezletilé nadále v péči babičky s případným rozvojem pravidelného kontaktu otce s nezletilou, o němž bude rozhodováno v samostatném rozhodnutí, když v souvislosti se zamítnutým návrhem na změnu péče opatrovník nezletilé navrhl stanovení styku otce s nezletilou a to s ohledem na pozitivní vztah nezletilé k otci, její zájem o kontakty s otcem a deklarovaný zájem otce o nezletilou, byť žádaný formou svěření nezletilé do péče. Dále ještě soud k věci uvádí, že výše uvedené rozhodnutí o zamítnutí návrhu na změnu péče o nezletilou ve vztahu k otci, soud učinil za situace, kdy zároveň z provedeného dokazování jednoznačně vyplynulo, že nezletilá v péči své babičky velmi dobře prospívá, (viz zprávy školy, opatrovníka, pohovor s nezletilou a jiné), v péči babičky se dobře adaptovala a u babičky má zajištěno vhodné a stabilní zázemí jak v oblasti materiální, tak i v oblasti citové (V řízení vzal soud za prokázané, že babička o nezletilou řádně pečuje, nezletilé se věnuje a podporuje jak její přípravu do školy, tak i mimoškolní činnost). Za shora uvedené situace by naopak bylo na újmu nezletilé, pokud by byla z tohoto výchovného prostředí opětovně vytržena a eventuálně předána do péče otce při evidentně prokázané nestabilitě zázemí u otce, které nedává záruky stabilního výchovného prostředí, v němž by nezletilá nebyla vystavována dalším stresujícím faktorům ze změny poměrů, což by nepochybně představovalo další nepříznivý důsledek již tak komplikované životní situace nezletilé T. [REDAKCE]. Pouze pro úplnost soud ještě v této souvislosti uvádí, že toto rozhodnutí soudu o zamítnutí návrhu otce na změnu péče pochopitelně neznamená, že by soud nehodnotil pozitivním způsobem zájem otce o nezletilou, přičemž pokud tento zájem otce bude setrvalý a opravdový, pak pochopitelně v rámci řízení o případnou úpravu styku otce s nezletilou budou vzájemné kontakty otce s nezletilou, pokud budou nadále v souladu se zájmy nezletilé, plně podporovány. Na samý závěr pak soud

ve vztahu k návrhu otce uvádí, že při svém rozhodnutí o ponechání nezletilé v péči babičky nezletilé pozitivně vyhodnotil, že v průběhu řízení babička nezletilé projevila snahu o změnu postojů k otci nezletilé a vytváření prostoru pro respekt postavení otce v životě nezletilé, byť za situace, kdy otec nemá nezletilou ve své péči (Soud má na mysli pozitivní vývoj postoje babičky nezletilé při realizaci asistovaných styků, kdy bylo dosaženo určitých pokroků ohledně navázání, byť prostřednictvím třetí osoby, spolupráce mezi babičkou nezletilé a otcem ohledně záležitostí týkajících se nezletilé.

Ve vztahu k návrhu navrhovatelky (bývalé pěstounky nezletilé) na svěřeni nezletilé do její péče, co by péče třetí osoby, musí soud konstatovat, že po provedeném dokazování rozhodně nedospěl k závěru, že by došlo od vydání rozhodnutí Městským soudem v Praze vydaným pod č. j. [REDAKCE] k jakýmkoliv změnám poměrů na straně navrhovatelky či nezletilé, které by odůvodňovaly nové rozhodnutí ve věci svěřeni nezletilé do péče navrhovatelky, co by třetí osoby. V této souvislosti je třeba zdůraznit zejména to, že svěřeni nezletilého dítěte do péče třetí osoby, zejména osoby odlišné od osob příbuzných, je na místě skutečně pouze a jenom v tom případě, pokud o nezletilé dítě nemůže osobně pečovat žádný z rodičů, ani poručník, přičemž v případě péče třetích osob se pak zejména upřednostňuje péče osob příbuzensky spojených s nezletilým dítětem. V tomto případě soud musí konstatovat, že k svěřeni nezletilé do péče třetí osoby, konkrétně babičky nezletilé, tedy osoby příbuzné, již v minulosti na základě pravomocného rozhodnutí soudu došlo, přičemž v rámci předchozího řízení pak bylo vyhodnoceno nejen to, že otec nemá vytvořeny podmínky pro péči o nezletilou tak, aby bylo v zájmu nezletilé svěřeni nezletilé do jeho péče (v tomto směru i v současné době byla situace posouzena stejným způsobem), ale v předchozím soudním rozhodnutí se soudy v rámci pravomocného a vykonatelného rozhodnutí vypořádaly i s tím, zda jako vhodnější péče o nezletilou je v daném případě péče babičky nezletilé či navrhovatelky, která v předchozím rozhodnutí žádala o svěřeni nezletilé do své pěstounské péče, tedy o období péče srovnatelné s péčí třetí osoby, přičemž za situace, kdy bylo vyhodnoceno, že péče babičky nezletilé je vhodnějším způsobem zajištění péče o nezletilou do budoucna a s přihlédnutím k tomu, že navrhovatelka v zásadě ani v tomto řízení netvrdila žádnou zásadní změnu poměrů od tohoto výše uvedeného rozhodnutí ve věci, soud skutečně neshledal důvody k změně soudního rozhodnutí ohledně další péče o nezletilou ve prospěch navrhovatelky. V této souvislosti pak soud uvádí, že pokud navrhovatelka argumentovala tím, že tento návrh učinila na přání nezletilé, která si nepřála být v péči své babičky, musí soud konstatovat, že z provedeného dokazování je zřejmé, že byť byl motiv k podání návrhu ze strany navrhovatelky jakýkoliv (přičemž soud neposuzuje, zda navrhovatelka skutečně vycházela toliko z přání nezletilé, které, jak navrhovatelka uvádí, jí nezletilá opakovaně sdělovala, či zda se jednalo o názor a postoj i samotné navrhovatelky, která v rámci svého osobního postoje neakceptovala pravomocné rozhodnutí soudu o způsobu další péče o nezletilou), tato okolnost nic nemění na tom, že k žádné podstatné změně poměrů na straně navrhovatelky či nezletilé, případně babičky nezletilé nedošlo, přičemž pokud lze hovořit o eventuální změně, ke které došlo od posledního rozhodnutí ve věci, pak jedinou v řízení prokázanou změnou je to, že po realizaci předání nezletilé do péče babičky si nezletilá na péči babičky postupně zvykla, je u ní spokojená (viz pohovor s nezletilou, projevy chování nezletilé registrované jak Pro Dialogem, z. s., tak základní školou, případně Pedagogicko-psychologickou poradnou) a v tomto prostředí je pro nezletilou zabezpečována odpovídající péče jak materiální, tak i psychická, přičemž tato péče je poskytována osobou blízkou a příbuzensky spojenou s nezletilou. Za této situace je soud skutečně přesvědčen o tom, že by bylo v rozporu se zájmem nezletilé, aby opětovně docházelo

ke změně výchovného prostředí. V této souvislosti soud ještě podotýká, že z pohovoru s nezletilou vyplynulo, že nezletilá je v péči babičky spokojená, přičemž za situace, kdy nezletilá naopak, a to jak ve vztahu k otci nezletilé, tak ve vztahu k navrhovatelce, neprojevila zájem o jiný než asistovaný styk v centru [REDAKCE], si soud nedovede představit situaci, kdy by nezletilá byla opětovně vystavována změně výchovného prostředí, to vše za shora podrobně popsání situace. I proto byl tedy návrh navrhovatelky na svěřeni nezletilé do její péče, co by péče třetí osoby, zamítnut, neboť by nebyl, vzhledem ke konkrétním okolnostem případu rozhodně v zájmu nezletilé. O návrhu navrhovatelky o eventuálním styku s nezletilou pak bude rozhodnuto v samostatném rozhodnutí.

Pod bodem III výroku rozsudku soud rozhodl o náhradě nákladů řízení mezi účastníky a to v souladu s ust. § 23 z. ř. s., když okolnosti případu jiné rozhodnutí ve věci neodůvodňovaly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného a to v potřebném počtu stejnopisů.

V Praze dne 18. února 2016

Mgr. Blanka Vernerová v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Ivana Hrdinová